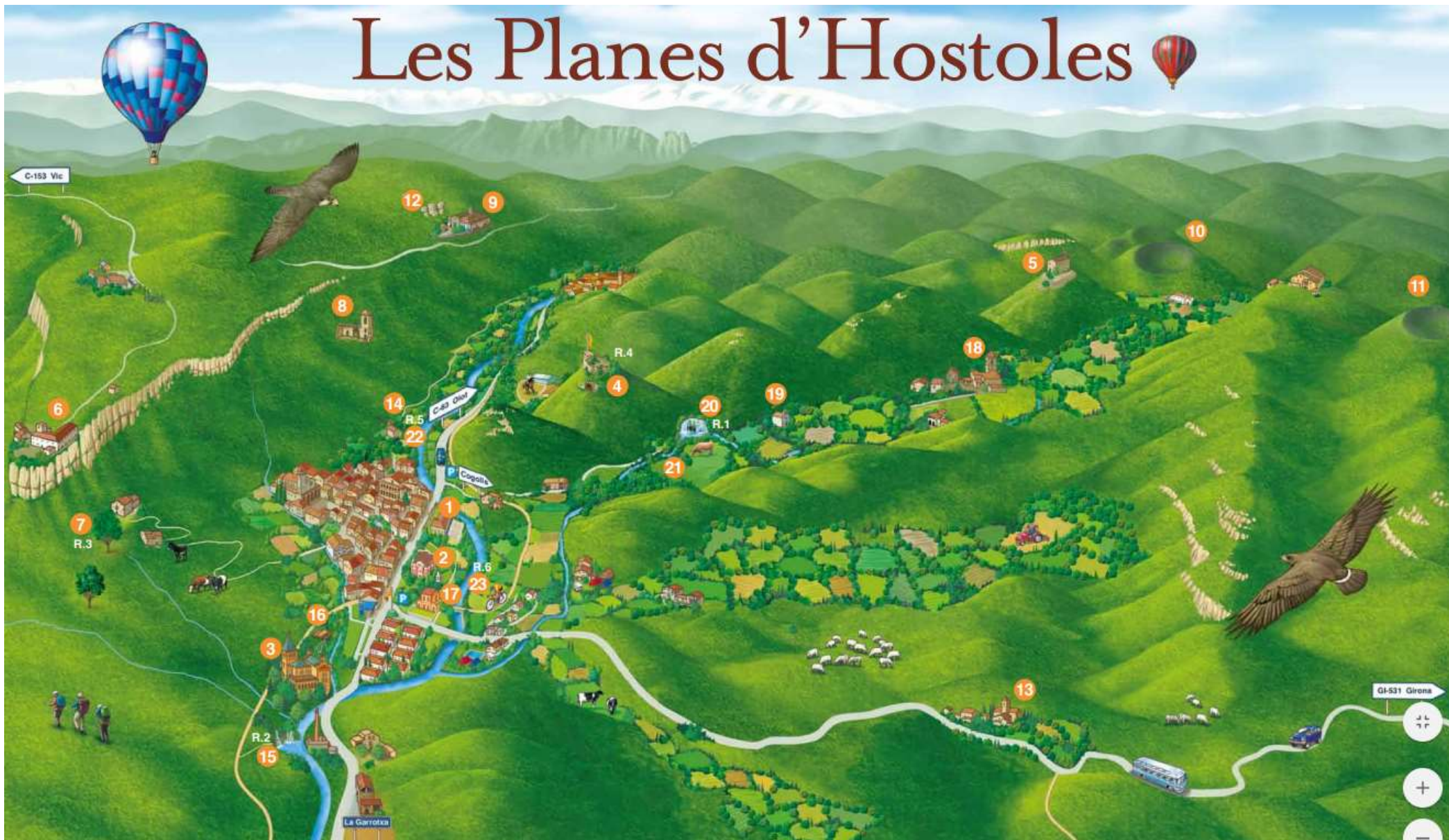

Les Planes d'Hostoles

1 Escola: construïda amb el govern de la República, des de l'any 1911 fins al 1918, sota la direcció de l'arquitecte gironí Joan Roca Pinet. L'edifici conserva les tendències heretades del modernisme, ja que en la seva elaboració hi intervingueren artesans de forja, de fusteria i es decorà amb elements ceràmics i amb vitralls. Aquest nou Grup Escolar propicià la millora i el prestigi de l'ensenyament públic.

2 Can Garay: torre edificada entre 1904 i 1906 seguint els postulats modernistes del país, d'arquitecte desconegut; les obres les van realitzar operaris del mateix poble. Actualment està restaurat com allotjament turístic.

3 Torre dels Til·lers: construïda per la família Sacrest entre els anys 1910 i 1912, pertany a un estil eclèctic, que incorpora elements historicistes -per exemple àrabs i clàssics- i modernistes -representacions vegetals estilitzades de forja a les obertures, ceràmica vidriada verda, vermella i negra, etc.-, i ofereix un conjunt immillorable, ple de detalls. El 1938 va ser cremada i es va restaurar posteriorment seguint un estil neutre, de postguerra.

4 Castell d'Hostoles (R.4). Era el principal castell de la Vall d'Hostoles, d'origen prefeudal. A partir de 1057, Enees Miró, senyor d'Hostoles, concedeix el castell als comtes de Barcelona, que li retornen com a feu i aquest fet implica l'inici del període feudal a la Vall d'Hostoles. Al segle XIII el castell passa ser de la família Cartellà i, un segle més tard, les possessions passen a ser dels Rocabertí. En el segle XV s'hi feren ampliacions i reformes com la construcció d'una cisterna de captació d'aigües. El 1462 esdevé seu central dels exèrcits remences de la "Muntanya" amb Francesc Verntallat, cap de la revolta remença.

5 Castell de Puig-alder. A finals del segle XII el castell anà perdent les funcions defensives i tingué una funció eclesiàstica gràcies a la capella dedicada a Sant Salvador. El castell és d'origen romànic, malgrat que no es conservin traces d'aquesta època a causa dels terratrèmols dels anys 1427 i 1428. Durant la restauració de l'any 1984 es trobà la talla d'una verge, que estilísticament correspon al darrer quart del segle XIII; actualment es conserva al Museu d'Art de Girona. El castell es coneix com l'ermita de Sant Salvador, adaptat com a petit refugi de muntanya.

6 El Far: el cingle del far, tal com el podem contemplar avui, és fruit d'un llarg procés geològic que tingué lloc a l'època del quaternari (50.000 anys d'antiguitat). A causa d'una fractura a l'escorça terrestre, es produí un enfonsament dels materials menys resistents, i quedà ben visible la falla del Far que és de roca calcària. Juntament amb altres falles de la zona, formen un relleu tabular. Pel que fa al santuari de la Mare de Déu del Far (Susqueda), existeix des del segle XIII i fou restaurat entre 1599 i 1648. Gaudeix d'una meravellosa panoràmica.

7 Roure centenari (R.3) (*Quercus humilis*): declarat arbre monumental l'any 1995. Té més de 100 anys de vida, fa 35 metres d'alçada i té 4,15 metres de perímetre. S'ha convertit en el més gran de tots els que han estat declarats monumentals fins ara a Catalunya.

8 Sant Pere Sacosta (R.7): de la parròquia de Sant Pere Sacosta se'n té constància des de l'any 979, que estava constituïda per catorze masos; actualment en són setze, la majoria abandonats. Es poden apreciar les traces d'arquitectura romànica de l'església de Sant Pere Sacosta - única nau, absis semicircular orientat al NE, opus quadratum als murs. Després dels terratrèmols de 1427-1428,

que provocaren una gran mortaldat i destruïren moltes cases i edificacions, l'església de Sant Pere quedà pràcticament inservible per al culte. El fet que la zona també estigués afectada per la pesta va fer que hi quedés poca gent i la reconstrucció posterior fos lenta. Se sap que les incorporacions més rellevants foren a partir del segle XVII amb noves campanes i amb la construcció de la capella del Roser. A finals del segle XIX encara s'hi deia missa, però no estava en gaire bon estat i el retaule d'estil gòtic alemany de l'altar major, la pica d'immersió i un quadre central que representava Sant Pere, estaven mig destruïts.

9 Santuari de la Salut (Sant Feliu de Pallerols): el 1642 Joan Carbonés va col·locar a dins la cavitat d'una balma, a tocar d'una font, una mare de Déu (podria ser la del Roser) per protegir-la dels elements de la natura. Al cap de dos anys hi construï una ermita. Sis anys més tard, Carbonés es convertí en l'ermità del lloc. Aquest indret anà prosperant amb l'ampliació de la capella, la primera celebració d'un aplec i l'obertura d'un hostal l'any 1750. Servei que continua actualment amb l'hostateria.

10 El volcà del Traiter està format pel Traiter superior, el Traiter inferior i el puig de la Codina; pel que fa al **volcà de les Medes**, el formen el puig de les Medes, el puig Rodó i el cràter d'explosió de Llacunagra.

12 LES ROQUES ENCANTADES. La llegenda conta que el diable feia desprendre grans pedres enmig de les tempestes, i que feren que Joan Carbonés, de la casa dels Carbonés de la parròquia de Sant Pere Sacosta, al segle XVII, hi portés una imatge i hi fes d'ermità, cosa que acabà per sempre amb les malvestats geològicodiabòliques dels esllavissaments dels cingles de la Salut.

13 NUCLI DE LES ENCIES. Per accedir al nucli de les Encies cal agafar la GI-531 que porta cap a la Vall del Llémna. En destaca l'església de Santa Maria de les Encies, d'origen romànic, però en l'actualitat només en resten elements datats a partir del segle XVII. La població que habita a les Encies és disseminada. D'aquesta zona es coneix

LA LLEGENDA DEL BRUIXOT DE LES ENCIES. La història del bruixot de les Encies és la història d'un gran drama de les èpoques renaixentista i barroca. La relació detallada del procés fou recollida en acta l'any 1619.

14 CAPELLA DE L'ÀNGEL

15 Gorg de Santa Margarida (R.2)

16 Àrea de picnic "la Parada"

17 La Carbonera

18 COGOLLS. El nucli de Cogolls el formen l'escola, la rectoria i l'església, de la qual destaca la llinda del porxo, datada de l'any 1753, i la fornícula on s'insereix el Sant. La resta de la població es dissemina al llarg de la conca de la seva riera. La parròquia de Sant Cristòfol de Cogolls era la més antiga de les set parròquies de la Vall d'Hostoles (anterior al segle X), i depenent de les èpoques estigué sota l'obediència del bisbe de Girona o de l'abat del monestir d'Amer.

19 Sant Pelegrí o Sant Grau, capella erigida l'any 1862. S'hi celebra un aplec centenari.

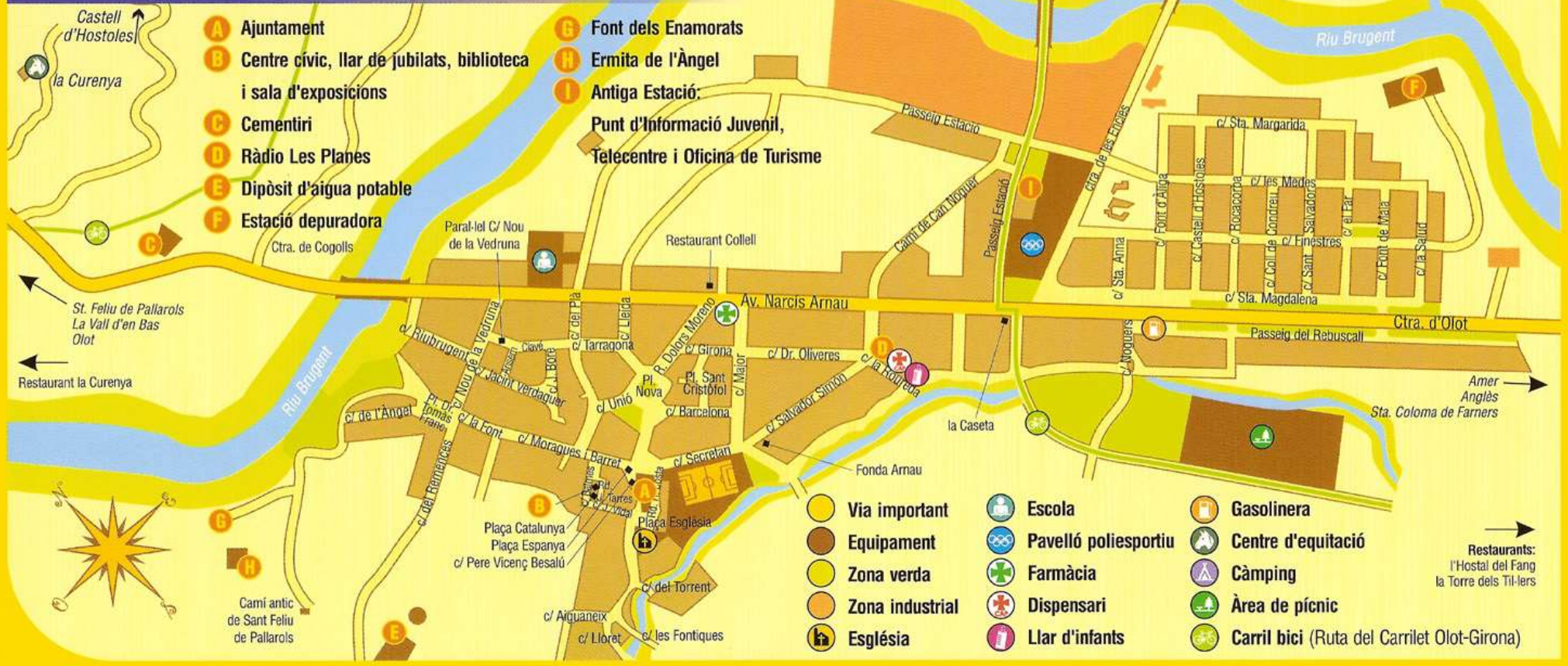
20 Gorg del Molí dels Murrís. (R.1)

21 Gours de la riera de Cogolls: Els gours són acumulacions de calcita que formen esglaons sobre un terra que presenta un cert pendent. Cada graó està limitat per una cresta vertical, de manera que reté l'aigua com si fos un safareig. Els gours de Cogolls mantenen aigua tot l'any.

22 Gorg de la Plana (R.5)

23 Gorg de Can Poeti (R.6)

Les Planes d'Hostoles

- A** Ajuntament
- B** Centre cívic, llar de jubilats, biblioteca i sala d'exposicions
- C** Cementiri
- D** Ràdio Les Planes
- E** Dipòsit d'aigua potable
- F** Estació depuradora

- G** Font dels Enamorats
- H** Ermita de l'Àngel
- I** Antiga Estació:
Punt d'Informació Juvenil,
Telecentre i Oficina de Turisme

- Via important
- Equipament
- Zona verda
- Zona industrial
- Església
- Escola
- Pavelló poliesportiu
- Farmàcia
- Dispensari
- Llar d'infants
- Gasolinera
- Centre d'equitació
- Càmping
- Àrea de pícnic
- Carril bici (Ruta del Carrilet Olot-Girona)

Restaurants:
l'Hostal del Fang
la Torre dels Til·lers